

Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej w Lublinie.

II. ROCZNIK.

Część XII. — Wydana i rozestana dnia 5. Grudnia 1916 roku.

Treść: (154 — 167) 154. Proklamacja. — 155. Oświadczenia. — 156. Odnowienie patentów. — 157. Zbiórka pserek z pszczoł. — 158. Wydobywanie zagrzebanego tłuszczu i kości. — 159. Odpoczynek niedzielny i świąteczny w handlu i przemyśle. — 160. Dostawa starego żelazkiwa. — 161. Ograniczenie spożywania mięsa. — 162. Wyrób i sprzedaż chleba i pieczywa. — 163. Zgłaszanie zapasów świec, nafty, mydła, herbaty i kawy. — 164. Klasyfikacja środków przewoźnych. — 165. Uszkodzenie przewodów telegraficznych i telefonicznych. — 166. Wydzielenie miejscowości Kawka. — 167. Szkoła realna w Pufawach.
Dodatek.

154.

Proklamacja do mieszkańców lubelskiego Jeneralnego Gubernatorstwa.

Przejęci niezłomną ufnością w ostateczne zwycięstwo ich broni, i życzeniem powodowani, by ziemie polskie, przez waleczne ich wojska ciężkimi olbrzymami rosyjskiemu panowaniu wydarte, do szczęśliwej wywieść przyszłości. Jego Cesarska i Królewska Mość Cesarz Austrii i Apostolski Król Węgier, oraz Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiecki ułożyli się, by z ziem tych utworzyć państwo samodzielne z dziedziczną monarchią i konstytucyjnym ustrojem. Dokładniejsze oznaczenie granic Królestwa Polskiego zastrzega się. Nowe królestwo znajdzie w łączności z obu sprzymierzonymi mocarstwami rękojmię, potrzebne do swobodnego sil swych rozwoju. We własnej armii nadal żyć będą pełne sławy tradycje wojsk polskich dawniejszych czasów i pamięć walecznych polskich towarzyszy broni we wielkiej obecnej wojnie. Jej organizacja, wykształcenie i kierownictwo uregulowane będą we wspólnem porozumieniu.

~~Sprowadzeni monarchowie, biorąc należyty wzgląd na ogólne warunki polityczne Europy, jakoteż na dobro i bezpieczeństwo własnych krajów i ludów, żywią nieplonną nadzieję, że obecnie spełnią się życzenia państwowego i narodowego rozwoju Królestwa Polskiego.~~

Wielkie zaś, od zachodu z Królestwem Polskiem sąsiadujące mocarstwa z radością ujrzą u swych granic wschodnich wskrzeszenie i rozkwit wolnego, szczęśliwego i własnem narodowem życiem cieszącego się państwa.

Z najwyższego rozkazu Jego Cesarskiej i Królewskiej Mości Cesarza Austrii i Apostolskiego Króla Węgier.

Generałny Gubernator: KUK. m. p.